

Informació

Àmbit Maria Corral

Roger de Llúria 89, 2n 1a
08009 Barcelona
T 93 272 29 50
F 93 272 29 51
www.ambitmariacorrall.org
info@ambitmariacorrall.org

Reserves

T 93 272 29 50
abans de dilluns 16

Lloc sopar-col·loqui

Restaurant La Lluna
Santa Anna 20
(cantonada carreró Sant Bonaventura)
Barcelona

Hora

20:00 h

Preu tiquet

32 euros
Pagament a "la Caixa"
ES47 2100 3317 11 2200066494

Amb l'assessorament de la Universitas Albertiana

Esperança i respostes davant la incertesa

19 febrer 2015

213 Sopar hora europea

Ponents

Sergi Corbella i Santomà

Psicòleg clínic. Professor titular de la FPCEE
Blanquerna - URL

Ignasi Farreres i Bochaca

Economista. President del Centre d'Estudis
Econòmics i Socials

David Jou i Mirabent

Catedràtic de física de la UAB. Poeta

M. Victòria Molins i Gomila

Teresiana. Dedicada a viure al costat dels exclosos

Moderadora

Esther Borrego i Linares

Treballadora social

Esperança i respostes davant la incertesa

Ens agrada la seguretat i, de fet, tenim dret a viure-la. L'aparició de la incertesa sembla com un núvol inoportú que desmunta un projecte després d'haver lluitat perquè arribés a bon port. Per exemple, imaginem un científic que investiga perquè té la gosadia de perseguir un resultat innovador, i sorgeix l'entrebanc de la incertesa que atura l'avenç, un avenç que podria haver estat fantàstic. La tecnologia ha progressat gràcies als difícils moments de desencís provocats per un afebliment del coratge de continuar endavant. Això mateix ho podem aplicar a qualsevol relació humana o a qualsevol realitat cridada a avançar: la política, la religió, la psicologia, la sociologia, l'ecologia, l'economia, etc.

La incertesa és aquella manca de seguretat sobre una realitat que coneixes prou bé, de la qual tens dades objectives i subjectives suficients per a les quals estàs preparat. Se suposa que emprems aquest viatge des de la responsabilitat de qualsevol tipus: científica, psicològica, social, moral..., però has de comptar amb el risc de l'imprevist i amb uns resultats que no corresponguin al projecte que s'havia elaborat. Pot succeir algun fet, doncs, que sigui com un toc d'alerta i sacsegi la humilitat personal. La major part dels canvis s'inicien a partir d'unes hipòtesis que s'han de qüestionar, contrastar, comprovar i fer evolucionar. Si no és així, la humanitat s'empobreix, es queda minsa i s'ofega en la por immobilista.

Som conscients que en l'actualitat es viuen molts moments i situacions que generen un alt nivell d'incertesa: la pobresa, les desigualtats socials, les injustícies, la indignació provocada per diferents causes: des de no disposar d'una llar per a viure, no tenir uns mínims per a alimentar-se o vestir-se, o perquè un se sent desvalgut per la manca de reconeixement, les

dificultats de trobar un lloc de treball, el fet d'estar a l'atur, la poca seguretat econòmica, malalties, accidents, fets inesperats... Coneixem prou bé aquestes realitats perquè sabem de persones que les pateixen i les viuen en la pròpia pell.

Aquests malestars poden frustrar el sentit de l'existència i fan viure d'una manera desorientada que no permet trobar la pau, aleshores ho vivim amb neguit i incomodat per la realitat que s'imposa. La persona és fràgil i vulnerable, i cerca un mínim de seguretat per sobreviure enmig de tantes inseguretats.

El procés racional i l'emocional van tan units que l'un sense l'altre no arribaria a ser ben bé humà. Tots dos demanen la fortalesa per a no aturar-se en el procés creatiu que ha de desplegar la persona responsable, la qual ha d'actuar des de la consciència que un és fràgil. Per tant, s'ha de reiniciar, repetir i reelaborar un procés perquè tingui un sentit.

Ser conscients que poden sorgir incerteses dona sentit a l'existència. No és un defecte que minimitza el sentit de la vida; tot al contrari: ajuda a aprofundir en la realitat. La vida demana espremer els recursos propis de l'ésser, des d'una serena confiança en un mateix, tot i sentir-se vulnerable i fràgil, segueix fent una aposta per continuar.

La incertesa esperona per deixar enrere l'immobilisme. L'intent d'avançar és un dels tresors més grans del creixement personal per a sortir de la comoditat i així no empobrir la vida pròpia ni la de la societat. Esperança, entusiasme, fortalesa, solidaritat, generositat, esforç, paciència, maduresa, empatia, humilitat, coratge, responsabilitat i coresponsabilitat poden ser algunes de les actituds humanes que contribueixen a superar qualsevol mena d'incertesa.

Àmbit Maria Corral